

for. Ikke noget med at lytte til Naturklagenævnets formand, der siger det samme: at det her vil give et totalt skred mellem amter og kommuner i arbejdsopgaver. Ingen ord om det, kun om sit yndlingsemne, om butikker, og det er helt fint.

Hvorfor kan ministeren så ikke tilkendegive her fra talerstolen, at han agter at trække det forslag ud? Han vil trække det ud, sådan at man imødekommer KL. Efter mine begreber findes der kun ét svar: Så går Enhedslisten, og så er der intet flertal bag lovforslaget.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Målet var, sagde Enhedslisten, at bremse tilbagegangen for butikkerne. Vi har så set tal, der viser, at der ikke har været nogen butiksdød, men det er al ære værd, og jeg forstod også, at der lå et vigtigt element i, at i de mindre byer – det er også nævnt direkte i forslaget – skulle tilbagegangen bare kunne stoppe, så var man tilfreds.

Men ellers har vi ikke fået mange udmeldinger om, hvad succeskriteriet egentlig er. Vi er i et land, hvor vi har et uhyre tæt net af butikker; vi har ganske få centre. Vi har lave priser på grund af en hård konkurrence, og vi vil gerne fastholde de elementer.

Men jeg er bange for, at konsekvensen bliver flere ansatte og stigende priser, for de økonomiske modelberegninger, vi har fået, har ikke kunnet godtgøre andet. Men jeg savner en klar udmelding om, hvornår vi kan måle det her lovforslag. Hvornår kan vi se, at det har haft en positiv virkning? Det vil jeg gerne have, at ministeren kommenterer.

Så er det næste element, jeg lige vil nævne, at jeg er lidt overrasket over, at ministeren ikke har kommenteret vores meget fyldige betænkningssbidrag. Det troede jeg havde givet anledning til nogle bemærkninger, men man har altså ikke villet gå ind i en nøjere diskussion på de punkter, og det må vi jo så tage til efterretning.

Men ministeren hævder så også igen, at det for os er et spørgsmål om at støtte de størst mulige kæder mod alle de små. Det er jo ikke det, der er sagen. Sagen er, at kompetencen skal ligge, hvor den ligger i dag: ude hos amterne, og amterne har lavet en fornuftig planlægning. Vi har set amter, der har sagt nej til masser af store butikker. Det har socialdemokrater gjort. Det har SF'ere gjort. Det har konservative gjort. Det har Venstrefolk gjort. Andre steder har man sagt ja, og der har været blandet flertal hver gang.

Det er de lokale, der skal træffe de her beslutninger. Det er det, der er hovedbudskabet fra De Konservative: Nu skal vi ikke centralisere mere, nu skal vi ikke flytte magten op i regeringskontorerne, fjerne den fra kommunerne. Vi skal sørge for, at den ligger, hvor den har været hele tiden.

Og så er vi kommet med en bemærkning om, at vi synes, det er underligt, at ministeren, der har været så tosset på amterne over, at de ikke har indført kvadratmetergrænserne i regionsplanerne, så ikke har ulejliget sig med at gøre opmærksom på det, når han nu i øvrigt kommenterer regionsplanerne og er meget nidkær på det område.

Så kom ministeren med en kommentar om, at hvis man nu havde lov til at stemme frit, var der nok flere i den konservative folketingsgruppe, der havde stemt imod. Det tror jeg ikke. Der er ikke nogen, der har holdt hr. Flemming Hansen tilbage. Han har sin vurdering af sagen, og det skal han have lov til at have. Og hvis der var en anden, der også havde det, så er jeg overbevist om, at han eller hun også havde haft mod og mandshjerte til at melde sådan ud. Så der er ikke noget tvangssystem, der afholder folk fra at stemme efter deres overbevisning, sådan som grundloven også tilsiger.

Så er der forundring over opbakningen. Hvorfor er der dog sådan en opbakning blandt en række erhvervsvirksomheder til det, vi ser her? Jo, der er ikke noget at sige til, at der altid er mange, der er klar til at støtte, hvis man begrænser konkurrencen for konkurrenterne. Det er faktisk meget det, lobbyarbejde går ud på.

Og det er dér, det kræver nogle politikere og en regering med hård på brystet at sige: Ja, ja, vi vil godt genere dine konkurrenter, men det gør vi altså ikke, medmindre der virkelig er væsentlige, samfundsnyttige elementer i det, ellers går vi ind for en lige konkurrence. Og det skal ikke være dem, der har de bedste eller de fleste lobbyister, der bestemmer, hvad lovgivningen skal være.

Vi mangler fra ministeren stadig væk eksempler på, hvordan planlægningen skal være. Der er kommet en lille skitse, men jeg synes slet ikke, den danner et billede af det, der er i teksten, og der er mange forbehold i det.

Vi ved reelt ikke, hvad det er, vi går ind til; det ved de ikke i amterne. Vi ved ikke, hvor mange ansatte der skal være, og det synes jeg havde fortjent en grundigere behandling. Vi vil